Bibelske kjemper

Pentateuken

I de dager var det kjemper på jorden, og også etter det, da Guds sønner gikk inn til menneskenes døtre, og de fødte barn med dem, ble disse mektige menn som var fra fordums tid, navnkundige menn. 1. Mosebok 6:4

Og der så vi kjempene, Anaks sønner, som stammer fra kjempene. Vi var som gresshopper i våre egne øyne, og slik var vi også i deres øyne. 4 Mosebok 13:33

Emittene bodde der i fordums tid, et folk stort og talrikt og høyt, som anakittene. De ble også regnet som kjemper, som anakittene; men moabittene kaller dem emittene. 5. Mosebok 2:10-11

5. Mosebok 2:19–21
Og når du kommer nær Ammons barn, så gjør dem ikke forferdelig og bland deg ikke inn i dem. For jeg vil ikke gi deg noe av Ammons barns land til eiendom, fordi jeg har gitt det til Lots barn til eiendom. Også dette ble regnet som et kjempeland. I fordums tid bodde kjemper der, og ammonittene kaller dem samsummier. De er et stort, talrikt og høytstående folk som anakittene. Men Herren utslettet dem for dem, og de etterfulgte dem og bosatte seg i deres sted.

For bare Og, kongen i Basan, var igjen av kjempene som var igjen. Se, hans seng var en seng av jern. Den ligger i Rabba, Ammons barns, og er ni alen lang og fire alen bred, etter en manns alen. Og dette landet som vi tok i eie den gang, fra Aroer, som ligger ved elven Arnon, og halve Gilead-fjellet med tilhørende byer, ga jeg til rubenittene og gadittene. Resten av Gilead og hele Basan, som er Ogs rike, ga jeg til halve Manasse stamme, hele Argob-landet med hele Basan, som ble kalt kjempenes land. 5. Mosebok 3:11-13

Historie

Og kysten til Og, kongen i Basan, som var en av resten av kjempene, som bodde i Astarot og Edrei, Josva 12:4

Hele Ogs rike i Basan, som regjerte i Astarot og Edrei, som var igjen av kjempenes rest; for disse slo Moses og drev dem bort. Josva 13:12

Og grensen gikk opp til Hinnoms sønns dal til sørsiden av jebusittene; det er Jerusalem. Og grensen gikk opp til toppen av fjellet som ligger foran Hinnoms dal mot vest, som er ved enden av Refaienes dal mot nord. Josva 15:8

Josva svarte dem: «Hvis du er et stort folk, så dra opp til skogslandet og hugg deg jord der i perisittenes og kjempenes land, hvis Efraim-fjellet er for trangt for deg.» Josva 17:15

Og grensen gikk ned til enden av fjellet som ligger foran Hinnoms sønns dal, i Refa-dalen mot nord, og gikk ned til Hinnoms dal, til Jebus-høyden mot sør, og ned til En-Rogel. Josva 18:16

1. Samuelsbok 17
1 Filisterne samlet hærene sine til kamp og samlet seg i Soko, som hører til Juda, og de slo leir mellom Soko og Aseka i Efes-Dammim.
2 Saul og Israels menn samlet seg og slo leir ved Elah-dalen og stilte seg opp til kamp mot filisterne.
3 Filisterne sto på et fjell på den ene siden, og Israel sto på et fjell på den andre siden, og det var en dal mellom dem.
4 Fra filisternes leir gikk det ut en kjempe. Han het Goliat fra Gat. Han var seks alen og et spann høy.
5 Han hadde en messinghjelm på hodet og var kledd i en ringbrynje, og brynjen veide fem tusen sekel messing.
6 Og han hadde messingbein på beina og en messingpære mellom skuldrene.
7 Skaftet på spydet hans var som en veverbom, og spydspissen veide seks hundre sekel jern, og en som bar et skjold gikk foran ham.
8 Så stilte han seg og ropte til Israels hærer og sa til dem: Hvorfor har dere dratt ut for å stille dere i slagorden? Er ikke jeg en filister, og dere tjenere for Saul? Velg ut en mann for dere, og la ham komme ned til meg!
9 Dersom han kan kjempe mot meg og drepe meg, skal vi være deres tjenere. Men dersom jeg seirer over ham og dreper ham, skal dere være våre tjenere og tjene oss.
10 Filisteren sa: «Jeg håner Israels hærer i dag. Gi meg en mann, så vi kan kjempe mot hverandre.»
11 Da Saul og hele Israel hørte disse ordene fra filisteren, ble de forferdet og svært redde.
12 David var sønn av efratitten fra Betlehem i Juda, som het Isai, og han hadde åtte sønner. Denne mannen var en gammel mann i Sauls dager.
13 Isais tre eldste sønner dro og fulgte Saul i striden. Navnene på de tre sønnene hans som dro i striden var Eliab, den førstefødte, den neste etter ham Abinadab, og den tredje Samma.
14 David var den yngste, og de tre eldste fulgte Saul.
15 Men David dro og vendte tilbake fra Saul for å gjete sin fars sauer i Betlehem.
16 Filisteren kom morgen og kveld og stilte seg der i førti dager.
17 Isai sa til sin sønn David: «Ta nå en efa av dette ristede kornet og disse ti brødene til dine brødre og løp til leiren til dine brødre.»
18 Og bær disse ti ostene til høvdingen over tusenmannen, og se hvordan det går med dine brødre, og ta pantet deres.
19 Saul og de og alle Israels menn var i Elah-dalen og kjempet mot filisterne.
20 Tidlig om morgenen sto David opp og overlot sauene til en gjeter. Han tok med seg dem og dro, slik Isai hadde befalt ham. Han kom til skyttergraven da hæren dro ut til kamp, og han ropte til kamp.
21 For Israel og filisterne hadde stilt seg opp til kamp, hær mot hær.
22 David overlot vognen sin til vognvokteren og løp inn i hæren. Han kom og hilste på brødrene sine.
23 Mens han talte med dem, se, da kom kjempen, filisteren fra Gat, ved navn Goliat, opp fra filisternes hærer og talte med de samme ordene, og David hørte dem.
24 Da alle Israels menn så mannen, flyktet de for ham, og de ble svært redde.
25 Israels menn sa: «Har dere sett denne mannen som kommer opp? Han kommer sannelig opp for å håne Israel. Den mannen som dreper ham, skal kongen gi ham store rikdommer og gi ham sin datter og gjøre hans fars hus fritt i Israel.»
26 David sa til mennene som sto ved siden av ham: «Hva skal gjøres med den mannen som dreper denne filisteren og tar skammen bort fra Israel? Hvem er denne uomskårne filisteren, siden han skulle håne den levende Guds hærer?»
27 Folket svarte ham på denne måten: «Slik skal det gjøres med den mannen som slår ham i hjel.»
28 Eliab, hans eldste bror, hørte at han talte til mennene. Eliabs vrede ble opptent mot David og sa: «Hvorfor kom du ned hit? Hvem har du overlatt de få sauene til i ørkenen? Jeg kjenner din overmot og ditt ondskapsfulle hjerte. Du er kommet ned for å se kampen.»
29 David sa: «Hva har jeg nå gjort? Finnes det ingen grunn?»
30 Så snudde han seg fra ham til en annen og talte på samme måte. Folket svarte ham igjen på samme måte som før.
31 Da de hørte ordene som David hadde talt, gjentok de dem for Saul, og han sendte bud etter ham.

32 David sa til Saul: «La ikke mannens mot falle på grunn av ham! Din tjener skal dra og kjempe mot denne filisteren.»
33 Saul sa til David: «Du kan ikke gå mot denne filisteren og kjempe mot ham. Du er jo bare en ung mann, og han har vært en krigsmann fra ungdommen av.»
34 David sa til Saul: «Din tjener gjette sauene til sin far, og da kom en løve og en bjørn og tok et lam fra flokken.»
35 Og jeg gikk ut og fulgte etter ham og slo ham og rev det ut av munnen hans. Da han reiste seg imot meg, grep jeg ham i skjegget og slo ham og drepte ham.
36 Din tjener drepte både løven og bjørnen. Det skal gå denne uomskårne filisteren som en av dem, siden han har hånet den levende Guds hærer.
37 David sa videre: «Herren, som fridde meg fra løvens og bjørnens kløer, han skal også fri meg fra denne filisterens hånd.» Saul sa til David: «Gå, og Herren være med deg!»
38 Saul ga David rustningen sin og satte en messinghjelm på hodet hans og ga ham en ringbrynje.
39 David spente sverdet sitt utenpå rustningen sin og prøvde å gå, for han hadde ikke prøvd det før. David sa til Saul: «Jeg kan ikke gå med disse, for jeg har ikke prøvd dem før.» Så tok David dem av seg.
40 Så tok han staven sin i hånden og valgte seg fem glatte steiner fra bekken og la dem i en gjeterpose som han hadde, i en skredderskive, og han hadde slyngen i hånden, og så gikk han bort til filisteren.
41 Filisteren kom bort og nærmet seg David, og mannen som bar skjoldet, gikk foran ham.
42 Da filisteren så seg om og fikk se David, foraktet han ham. Han var jo bare en ung mann, rødmosset og hadde et vakkert ansikt.
43 Filisteren sa til David: «Er jeg en hund, siden du kommer mot meg med staver?» Filisteren forbannet David ved sine guder.
44 Filisteren sa til David: «Kom til meg, så skal jeg gi kjøttet ditt til himmelens fugler og markens dyr.»
45 Da sa David til filisteren: «Du kommer mot meg med sverd og spyd og skjold, men jeg kommer mot deg i Herrens, hærskarenes Guds, navn, han som er Guds for Israels hærer, ham som du har hånet.»
46 I dag skal Herren gi deg i min hånd, og jeg skal slå deg og ta hodet ditt fra deg. I dag skal jeg gi likene av filisternes hær til himmelens fugler og de ville dyr på jorden, så hele jorden kan vite at det er en Gud i Israel.
47 Og hele denne forsamlingen skal vite at Herren ikke frelser med sverd og spyd. For kampen tilhører Herren, og han vil gi dere i vår hånd.
48 Da filisteren reiste seg og kom nærmere for å møte David, skyndte David seg og løp mot hæren for å møte filisteren.
49 David stakk hånden sin i vesken og tok en stein derfra, slynget den og traff filisteren i pannen, så steinen trengte inn i pannen hans, og han falt med ansiktet mot jorden.
50 David vant over filisteren med slynge og stein og slo filisteren i hjel; men David hadde ikke noe sverd i hånden.
51 David løp derfor og stilte seg over filisteren, tok sverdet hans og dro det ut av sliren, drepte ham og hogg hodet av ham med det. Da filisterne så at kjempen deres var død, flyktet de.
52 Israels og Judas menn brøt opp og ropte og forfulgte filisterne helt til dalen og Ekrons porter. Og de sårede blant filisterne lå på veien til Sa'arajim, helt til Gat og helt til Ekron.
53 Israels barn vendte tilbake fra å forfølge filisterne, og de plyndret leirene deres.
54 David tok filisterens hode og brakte det til Jerusalem, men han la våpnene hans i teltet sitt.
55 Da Saul så David dra ut mot filisteren, spurte han Abner, hærføreren: «Abner, hvem sin sønn er denne unge mannen?» Abner svarte: «Så sant du lever, konge, vet jeg ikke.»
56 Kongen sa: «Spør du hvem sin sønn den unge mannen er.»
57 Da David kom tilbake etter å ha slått filisteren, tok Abner ham og førte ham frem for Saul, med filisterens hode i hånden.
58 Saul spurte ham: «Hvem er du sønn av, unge mann?» David svarte: «Jeg er sønn av din tjener Isai fra Betlehem.»

Og Isbi-benob, som var av Rafa-sønnene, hvis spyd veide tre hundre sekel messing, og han var omgjort med et nytt sverd, tenkte å drepe David. Men Abisjai, Serujas sønn, hjalp ham og slo filisteren og drepte ham. Da sverget Davids menn ham og sa: Du skal ikke mer dra ut med oss i strid, så du ikke slokker Israels lys. Og det skjedde etter dette at det igjen ble et slag med filisterne ved Gob. Da drepte Sibbekai, hushatitten, Saf, som var av Rafa-sønnene. Og det ble igjen et slag i Gob med filisterne. Der drepte Elhanan, sønn av Ja'are-Orgim, en betlehemitt, gittitten Goliats bror. Spydskaftet hans var som en veverbom. Og det ble igjen et slag i Gat. Der var en mann av høy vekst, som hadde seks fingre på hver hånd og seks tær på hver fot, fire og tjuefire i tallet. Han var også av raseætt. Da han hånet Israel, ble han drept av Jonatan, sønn av Simea, Davids bror. Disse fire var av raseætt i Gat, og de falt for Davids hånd og for hans tjeneres hånd. 2 Samuel 21:16-22

Etter dette ble det krig med filisterne ved Geser. Da drepte hushatitten Sibbekai Sippai, som var av Rafa-ætten, og de ble ydmyket. Det ble igjen krig med filisterne. Elhanan, Ja'irs sønn, drepte Lahmi, gittitten Goliat, bror. Spydskaftet hans var som en veverbom. Enda en gang ble det krig ved Gat. Der var det en mann av høy vekst, seks og fire og tyve fingre og tær på hver hånd og seks på hver fot. Han var også sønn av Rafa. Men da han hånet Israel, ble han drept av Jonatan, sønn av Simea, Davids bror. Disse var født av Rafa i Gat, og de falt for Davids hånd og for hans tjeneres hånd. 1 Krønikebok 20:4-8

Han bryter meg med brudd på brudd, han stormer mot meg som en kjempe. Job 16:14

Apokryfe skrifter

For den mektige falt ikke for de unge menn, og heller ikke slo titanenes sønner ham, og heller ikke angrep store kjemper ham. Men Judit, Meraris datter, svekket ham med sitt vakre ansikt. Judit 16:7

For også i gamle dager, da de stolte kjempene omkom, slapp håpet i verden, styrt av din hånd, vekk i et svakt kar og etterlot seg et avkom for alle tider. Salomos visdom 14:6

Han lot seg ikke berolige overfor de gamle kjempene, som falt fra i sin dårskaps kraft. Forkynneren 16:7

Likesom fettet tas bort fra fredsofferet, slik ble David utvalgt blant Israels barn. Han lekte med løver som med kje, og med bjørner som med lam. Drepte han ikke en kjempe da han ennå var ung? Og tok han ikke bort vanære fra folket da han løftet hånden med steinen i slyngen og slo ned Goliats skryt? For han påkalte den høyeste Herren, og han ga ham styrke i sin høyre hånd til å drepe den mektige krigeren og reise sitt folks horn. Forkynneren 47:2-5

Det var kjempene som var berømte fra begynnelsen av, som var av så stor vekst og så dyktige i krig. Disse utvalgte ikke Herren, og han ga dem ikke kunnskapens vei. Men de ble ødelagt fordi de ikke hadde visdom, og de gikk til grunne ved sin egen dårskap. Baruk 3:26-28

Da reiste hans sønn Judas, kalt Makkabeus, seg i hans sted. Og alle hans brødre hjalp ham, og det gjorde også alle de som holdt med hans far, og de kjempet med glede slaget om Israel. Så han vant sitt folk stor ære, og iførte seg en brystplate som en kjempe, og spente sin krigsmessige sele om seg, og han utkjempet slag, beskyttende hæren med sitt sverd. I sine gjerninger var han som en løve, og som en løveunge som brøler etter byttet sitt. For han forfulgte de ugudelige og søkte dem opp, og brente opp dem som plaget hans folk. Derfor krympet de ugudelige av frykt for ham, og alle som gjorde urett ble forferdet, fordi frelsen hadde fremgang i hans hånd. Han gjorde også mange konger sorg, og gledet Jakob med sine gjerninger, og hans minne være priset for evig. Dessuten dro han gjennom Judas byer, utryddet de ugudelige blant dem, og vendte vrede bort fra Israel. Slik at han ble kjent til jordens ytterste ender, og han tok til seg dem som var nær ved å gå til grunne. 1 Makkabeerbok 3:1–9

Enok

Og alle de andre tok seg koner sammen med dem, og hver valgte seg en, og de begynte å gå inn til dem og besmitte seg med dem, og de lærte dem trylleformularer og fortryllelser, og å skjære røtter, og gjorde dem kjent med planter. Og de ble gravide, og de fødte store kjemper, hvis høyde var tre tusen alner (En ell er en nordvesteuropeisk måleenhet, opprinnelig forstått som en alen, den kombinerte lengden av underarmen og den utstrakte hånden. Andre mål på en ell er lik 27-45 tommer): Som fortærte alle menneskenes anskaffelser. Og da menneskene ikke lenger kunne forsørge dem, vendte kjempene seg mot dem og fortærte menneskeheten.

Og de begynte å synde mot fugler og dyr og krypdyr og fisker, og å fortære hverandres kjøtt og drikke blodet. Da anklaget jorden de lovløse. Enok 7:1-6

Og kvinnene har født kjemper, og hele jorden er dermed blitt fylt med blod og urettferdighet. Enok 9:9

Og Han svarte og sa til meg, og jeg hørte Hans stemme: Frykt ikke, Enok, du rettferdige mann og rettferdighetens skriftlærde: Kom hit og hør min stemme. Og gå og si til himmelens voktere, som har sendt deg for å gå i forbønn for dem: Du skal gå i forbønn for menn, og ikke menn for deg! Hvorfor har dere forlatt den høye, hellige og evige himmel og ligget med kvinner og besmittet dere med menneskenes døtre og tatt dere hustruer og gjort som jordens barn og fått kjemper som deres sønner? Og selv om dere var hellige, åndelige og levde det evige liv, har dere besmittet dere med kvinners blod og fått barn med kjøds blod, og som menneskenes barn har dere begjært kjøtt og blod, slik de som dør og går til grunne også gjør. Derfor har jeg også gitt dem hustruer, slik at de kan gjøre dem gravide og få barn med dem, slik at de ikke skulle mangle noe på jorden. Men dere var tidligere åndelige og levde det evige liv og var udødelige i alle verdens generasjoner. Og derfor har jeg ikke utnevnt dere til hustruer; for himmelens åndelige vesener, i himmelen er deres bolig. Og nå skal kjempene, som er frembrakt av ånder og kjød, kalles onde ånder på jorden, og på jorden skal deres bolig være. Onde ånder har utgått fra deres legemer; fordi de er født av mennesker, og fra de hellige voktere er deres begynnelse og opprinnelige opprinnelse; de skal være onde ånder på jorden, og onde ånder skal de kalles. Himmelens ånder, i himmelen skal deres bolig være, men jordens ånder som ble født på jorden, skal deres bolig være på jorden. Og kjempenes ånder plager, undertrykker, ødelegger, angriper, kjemper og forårsaker ødeleggelse på jorden, og forårsaker problemer: de spiser ikke mat, men likevel sulter og tørster, og forårsaker fornærmelser. Og disse åndene skal reise seg mot menneskenes barn og mot kvinnene, fordi de har utgått fra dem. Enok 15:1-11

Fra dagene da kjempene ble slaktet, ødelagt og drept, fra hvis sjeler åndene, etter å ha gått ut, skal ødelegge uten å pådra seg dom. Slik skal de ødelegge inntil fullbyrdelsens dag, den store dommen der tidsalderen skal fullbyrdes, over vokterne og de ugudelige, ja, skal være fullstendig fullbyrdet. Enok 16:1

Og jeg, Enok, svarte og sa til ham: Herren vil gjøre noe nytt på jorden, og dette har jeg allerede sett i et syn, og jeg vil gjøre kjent for deg at i min far Jareds generasjon overtrådte noen av himmelens engler Herrens ord. Og se, de begår synd og overtreder loven, og har forent seg med kvinner og begår synd med dem, og har giftet seg med noen av dem, og har fått barn med dem. Og de skal frembringe kjemper på jorden, ikke i henhold til ånden, men i henhold til kjødet, og det skal bli en stor straff på jorden, og jorden skal bli renset for all urenhet. Ja, det skal komme en stor ødeleggelse over hele jorden, og det skal bli en flom og en stor ødeleggelse i ett år. Enok 106:13-16

Jubileer

Og det skjedde da menneskenes barn begynte å bli mange på jorden og de fikk døtre, at Guds engler så dem i et visst jubelår, at de var vakre å se på. Og de tok seg koner blant alle dem de valgte, og de fødte dem sønner, og de var kjemper. Jubileum 5:1

For på grunn av disse tre tingene kom flommen over jorden, nemlig på grunn av utukten der vokterne, mot loven og sine forskrifter, gikk i hor etter menneskenes døtre og tok seg hustruer av alle de valgte. Og de begynte med urenhet. Og de fikk sønner, nafidimene, og de var alle forskjellige, og de fortærte hverandre. Og kjempene drepte nafilene, og nafilene drepte eljoene og eljo-menneskeheten og den ene mannen den andre. Og hver og en solgte seg til å gjøre urett og utøse mye blod, og jorden ble fylt med urett. Jubileum 7:21-23

Og han fortalte dem om dommen over kjempene og dommen over sodomittene, hvordan de var blitt dømt på grunn av sin ondskap, og hvordan de var døde på grunn av sin utukt og urenhet og gjensidig fordervelse gjennom utukt. Jubileum 20:5

Men før kalte de Gileads land refaittenes land, for det var refaittenes land, og refaittene ble født der, kjemper som var ti, ni, åtte, helt ned til sju alen høye. Jubileum 29:9

Glemte bøker fra Edens hage

Mennene tok meg med til den femte himmel og plasserte meg, og der så jeg mange og utallige soldater, kalt Grigori, av menneskelig utseende, og deres størrelse var større enn store kjemper og deres ansikter var visne, og stillheten i deres munner var evig, og det var ingen tjeneste i den femte himmel, og jeg sa til mennene som var med meg: Hvorfor er disse så visne og deres ansikter melankolske, og deres munner stille, og hvorfor er det ingen tjeneste i denne himmelen? Og de sa til meg: Dette er Grigori, som sammen med sin prins Satanail forkastet lysets Herre, og etter dem er de som holdes i stort mørke i den andre himmel, og tre av dem dro ned til jorden fra Herrens trone, til stedet Ermon, og brøt gjennom sine løfter på skulderen av høyden Ermon og så menneskenes døtre hvor gode de er, og tok seg koner, og besudlet jorden med sine gjerninger, som i alle tider av sin alder skapte lovløshet og blanding, og kjemper er født og fantastiske store menn og stor fiendskap. Og derfor dømte Gud dem med stor dom, og de gråter over sine brødre, og de skal bli straffet på Herrens store dag. Enoks hemmeligheter 18:1-4

Flykt derfor fra utukt, mine barn, og befal deres koner og døtre at de ikke skal pryde sine hoder og ansikter for å bedra sinnet. For hver kvinne som bruker disse listene er holdt tilbake til evig straff. For slik forlokket de vaktene som var før flommen. For mens disse stadig så på dem, begjærte de dem, og de unnfanget handlingen i sitt sinn. For de forvandlet seg til menns skikkelse og viste seg for dem når de var sammen med sine ektemenn. Og kvinnene, som i sitt sinn begjærte sine skikkelser, fødte kjemper, for vaktene viste seg for dem som om de nådde helt til himmelen. Vokt dere derfor for utukt. Og hvis dere ønsker å være rene i sinnet, vokt deres sanser fra enhver kvinne. Rubens testamente 2:17-20

Jeg fant kongen Akor, en mann av kjempemessig vekst, mens han kastet spyd foran og bak mens han satt på hesteryggen. Jeg tok opp en stein på seksti pund, kastet den og traff hesten hans og drepte den. Og Jakob, min far, drepte Be'lesat, kongen over alle konger, en kjempe i styrke, tolv alen høy. Judas testamente 1:18,22